

Svijet oko mene i u meni kada stavim svoje matematičke naočale

Jednoga sam dana bio kod bake i djeda. Igrajući se po njihovoj kući, ugledao sam rupu na stropu. Uzeo sam bakinu metlu i počeo lupati. Odjednom su se spustile nekakve stepenice. Popeo sam se i na podu ugledao neke neobične naočale. Oko mene se sve promijenilo. U svakom dijelu tog tavana vidio sam matematiku.

U čudu sam gledao oko sebe: pravokutnik, kocka, valjak, brojevi, crte. U glavi mi je samo bilo pitanje što se to događa. Brzo sam otišao po mobitel da proguglam što je to. Nažalost, i mobitel se promijenio tako što je postao kalkulator. Odlučio sam potražiti pomoć djeda. On mi je rekao da su to naočale mog šukundjeda koji nije znao matematiku. Njegov otac ih je izradio kako bi mu pomogao s učenjem. Nakon nekoliko dana provedenih kod bake i djeda, otišao sam u Zagreb da ih i tamo isprobam. Šećući naseljem, kuće su mi izgledale kao kocke i kvadrovi, ispunjeni raznim pravokutnicima i kvadratima umjesto prozora. Na svakom je neboderu pisao račun koji je prikazivao njegovu širinu i visinu. Stabla po parkovima pretvorila su se u valjkove s kuglom kao krošnjom. Sve oko mene postalo je neobično i zanimljivo. Shvatio sam da matematika itekako može biti zanimljiva. U meni se probudila želja za učenjem. Zaljubio sam se u matematiku. Odlučio sam sačuvati ove naočale i svakog ih dana nositi u školu. Život je puno lakši kada je matematika zanimljiva.

Matematičke naočale pokazale su mi ljepotu i zanimljivosti iz svijeta matematike. Volio bih ih dati svojim potomcima tako da se i oni zaljube u nju. Sada mi je matematika puno draža i zanimljivija.